

Μια ζούγκλα ελεγχόμενη για το ποια ζώα και θεριά θα ζήσουν και ποια θα πεθάνουν...

Να συλλαμβάνονται άρρωστοι υπερήλικες μέσα στη νύχτα για πιθανά παλιά ή τρέχοντα χρέη στο Κράτος και να κρατούνται στην Ασφάλεια αδιαφορώντας για όλα τα βάσανα στα οποία μπορεί να υποβάλλεται εκείνη τη στιγμή η σωματική και ψυχική τους υγεία! Ναι! Αυτό το γεγονός μπορεί να συμπυκνώσει την ανηθικότητα, την εχθρότητα και την βαρβαρότητα του σημερινού Κράτους απέναντι στον Έλληνα πολίτη που ήδη δεινοπαθεί από τις συνέπειες της ανέχειας και της αυξανόμενης ανισότητας μέσα στην ίδια του τη χώρα...

Όπου το μόνο «νέο και διαφορετικό», το μόνο που «αναπτύσσεται» στην κοινωνία, στους θεσμούς και τη νομοθεσία, στα ήθη και τα έθιμα της εξουσίας είναι **η προς τα κάτω τυφλή και προς τα πάνω επιλεκτική οικονομική τρομοκρατία, που στοιχειώνει την καθημερινότητα, υποψιασμένων αλλά και ανυποψίαστων πολιτών.**

Στην επταετία της στρατιωτικής δικτατορίας οι αστυνομικοί σε σταματούσαν στο δρόμο για «εξακρίβωση στοιχείων», σε οδηγούσαν στην Ασφάλεια και ανάλογα με τα φρονήματά σου προχωρούσαν στα «πραιτέρω». Τότε η ιδεολογία ήταν η αφορμή για την ισοπέδωση και τον πειθαναγκασμό της προσωπικότητας του ατόμου. **Σήμερα είναι η μικρομεσαία οικονομική θέση του μέσα από την υποβάθμιση όλων των αξιών στα αποκτημένα αγαθά και την εργασία του,**

που τελικά οδηγούν στην εξάρτηση, την άμβλυνση των αντιστάσεων και τελικά την υποδούλωση.

Κοινό των δύο εποχών οι ειδικοί νόμοι που, ανεξαρτήτως «ιδεολογικής» ή «οικονομικής» αφορμής, «επαναστατικών» ή «έκτακτων» συνθηκών, «έξωθεν» ή «εγχώριας» προέλευσης, υπονομεύουν και καταργούν την αξιοπρέπεια, τα δικαιώματα και την ελευθερία των πολιτών.

Διαφορετικό των δύο εποχών τα όρια και οι κόκκινες γραμμές ανάμεσα στις ιδεολογίες που σήμερα συγχέονται σε σημείο να αμφισβητείται η γνησιότητα και της παλαιότερης αντιπαλότητάς τους.

Όπως ακριβώς συγχέονται σήμερα στο μυαλό και την καθημερινότητα του Έλληνα και του Ουκρανού πολίτη **τα όρια ανάμεσα στη δημοκρατία και τον φασισμό και γενικότερα του Ευρωπαϊού πολίτη ανάμεσα στην ευημερία του συνόλου των κρατών και των κοινωνιών και τον οικονομικό ολοκληρωτισμό** μιας Ευρωπαϊκής Ολιγαρχίας με επίκεντρο την Γερμανία.

Και εδώ έρχονται τα πραγματικά περιθώρια και οι ζωτικής πια σημασίας κόκκινες γραμμές για το «εναλλακτικό» που πλέον ορίζεται και ως το βιώσιμο για την πλειονότητα. **Που βέβαια στην χώρα μας δεν μπορεί να ακολουθεί τον δρόμο του «Μπρος Σταθάκης και Πίσω Στουρνάρας» ούτε να προσδιορίζεται από το «Είμαστε Όλοι Δημόσιοι Υπάλληλοι» της κ. Δούρου.**

Η αναβίωση του ολοκληρωτισμού με προέχουσα την οικονομική του μορφή, στην ήπειρο και την χώρα μας, - **που αναμένεται να καταγραφεί και με το ιδεολογικό ακροδεξιό του «καθρέφτισμα» στις Ευρωεκλογές** - γίνεται χωρίς συμβατικά στρατιωτικά μέσα αλλά με τις πρακτικές της πολιτικής διαπλοκής και των εξαγορών και είναι προς το παρόν ένα γεγονός χωρίς σημαντική απάντηση από τις κοινωνίες.

Στην πραγματικότητα, ο καθένας ζει μόνος την προσωπική του περιπέτεια απέναντι στην οικονομική επίθεση του Κράτους και της διαφθοράς.

Η κατάσταση και η αντίδραση του μέσου Έλληνα πολίτη μοιάζει με εκείνην της 90χρονης γυναίκας με Αλτσχάιμερ, που κατέληξε να συλληφθεί για ένα χρέος λίγων χιλιάδων ευρώ, επειδή με το μυαλό της χαμένο στη νόσο, βρέθηκε

ξημερώματα να περπατά μονάχη στο δρόμο.

Ο Έλληνας με αθεράπευτη κοντή πολιτική μνήμη και με αθεράπευτο κοντόφθαλμο πολιτικό κριτήριο την προσωπική του διάσωση πορεύεται ανοργάνωτος, ευάλωτος και απροστάτευτος μες στα άγρια χαράματα από μια νύχτα που δεν λέει να τελειώσει. **Θαρρείς κινείται ζαλισμένος στο απόλυτο σκηνικό μιας ανθρώπινης ζούγκλας παρότι έχει την αίσθηση ή ακόμη και τη γνώση ότι αυτή είναι περιφραγμένη κι ελεγχόμενη στο έλεος ελεύθερων σκοπευτών για το ποια ζώα και θεριά θα ζήσουν και ποια θα πεθάνουν - κάτι σαν το αχανές πάρκο Κρούγκερ στη Νότια Αφρική...**

Δ. Τρικεριώτης ([Follow on Twitter](#))